

YAZAR HAKKINDA

Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ni bitiren Erol Çalı, Kazakistan Devlet Üniversitesi Türkoloji Bölümü'nde Türkçe Öğretmeni olduğu dönemde devrin önemli Türkologu Fadıl Aliyev'in gözetiminde "Türklerin İslam'a Katkısı" üzerine araştırmalar yaptıktan sonra uzun yıllar Suriye, Lübnan, Ürdün ve Kudüs'te Dinler Tarihi çalışmalarına devam etti. Suriye'de kaldığı yıllarda, İslam dünyasının tanınmış âlimlerinden Said Ramazan El-Buti, Vehbi Züheyli, Muhammed Ratıb En-Nablusi'nin fıkıh, siyer, kelam ve tasavvuf derslerine katıldı. İstanbul Üniversitesi Atatürk İlke ve İnkılapları Enstitüsü'nde Yüksek Lisans yapmakta olan, Arapça ve Rusça bilen Çalı, yurtiçi ve yurtdışında "Mazimiz" başlığı altında interaktif tarih seminer ve konferansları vermektedir. Tarih, Eğitim ve Aile Danışmanlığı da yapan Yazar, Türkiye'de birçok ulusal radyo ve televizyon programları yaptı. Tarihçi Yazar Erol Çalı, müzik ve şiir yorumculuğu da yapmaktadır. Yazarın yayımlanmış eserleri şunlardır:

Medeniyetler Başkenti Şam

Kantura

Tut Elimden Allahım

Aşk-ı Dua Esmâ-i Hüsnâ

Hüznün Başkenti Kudüs

Bana Vesvese Verme

DESTEK YAYINLARI: 1577

DİN: 11

EROL ÇALI / DİNİN DİNDARLA SINAVI

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mart 2022

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-612-5

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

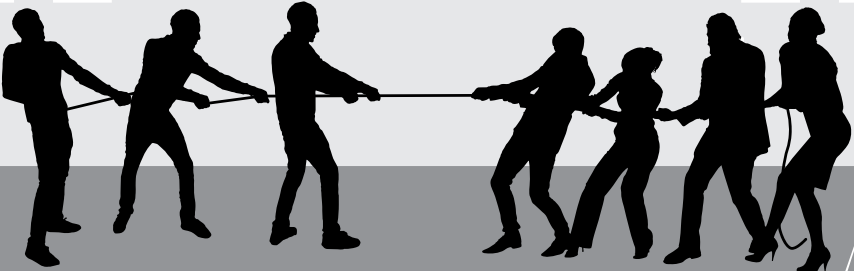
Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

EROL ÇALI

DİNİN DİNDARLA SINAVI

“Davet edilen kiři yolunu kaybetmez...”

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	7
DÜNYA FANİ DEĞİLDİR	9
İSRAİLOĞULLARI LANETLENMİŞ BİR TOPLUM MUDUR?	13
MÜSLÜMANLARDA YAHUDİLEŞME EĞİLİMİ	21
KURAN'DA YAHUDİLEŞME EĞİLİMİNİN İZLERİ	23
Vefasız İman	23
Bir Vefa Örneği	24
Menfaate Göre Din.....	28
DİNDARLIK DEĞİŞİME NEDEN KAPALI?	41
DİNDAR BİLİNÇTE BATI NEFRETİNİN NEDENİ	47
DİNDAR BİLİNÇ NEDEN EVRENSEL DÜŞÜNEMİYOR?	49
ŞERİAT ŞART MI?	57
DİN DİLİMİZ İHTİYACA CEVAP VERİYOR MU?	61
TÜRKİYE'DE DEİZM ARTIYOR MU?	65

DİN İLERLEMESİ ENGEL MİDİR?.....	71
KURAN AYETLERİ NEDEN FARKLI YORUMLANIYOR?.....	79
DİN İLE DÜNYAYI ANLAYABİLİR MİYİZ?.....	81
DİNLER NEDEN AMACINDAN SAPTIRILIYOR?	85
GÜNÜMÜZDE CAHİLİYE DİNDARLIĞI.....	91
HUZUR DİNDE MİDİR?.....	97
DİN İLE ALDATMAK	99
KURAN ANLAŞILMAYAN BİR KİTAP MI?	103
DİN, İNSANI AHLAKLI VE İYİ YAPAR MI?.....	107
DİN, TOPLUMLARI YÜCELTİR Mİ?	117
GÜNÜMÜZDE HALİFELİK SİSTEMİ MÜMKÜN MÜ?	121
MÜSLÜMANLARDAKİ HALİFELİK ARZUSUNUN NEDENİ	125
MÜSLÜMANLARDAKİ MEHDİ VE MESİH BEKLENTİSİNİN NEDENİ	127
KENDİMİZLE YÜZLEŞMEKTEN KORKMAYALIM	129
İSLAM DÜNYASI NEDEN GERİ KALİYOR?	131
DİNDAR TOPLUM GÜVENİLİR TOPLUM MUDUR?	139
YEŞİL KUŞAK GÖLGESİNDE İSLAMİ OLUŞUMLAR.....	145

GİRİŞ

“Suyun suya benzediği gibi, gelecek de
geçmişe benzer...”

– İbni Haldun

İnsan yaşadığı asrı en zor asır zanneder. Ve daima “Keşke şimdiki aklım daha önce olsaydı!” diyerek geçmişe sitem eder. Geçmiş ile şimdinin çok farkı yok. Değişen sadece teknik ve teknoloji olmuştur. Gelişen bir şey yok... İnsanlık daima adamlığa hasret...

Antik Roma'nın filozof-imparatoru Marcus Aurelius (MS 121-180) kötülüğün tanımını şöyle yapmıştır:

“Kötülük, birçok kez gördüğün şeydir. Şunu aklından çıkarma: Olup biten her şey, birçok kez gördüğün bir şeydir. Nereye baksan hep aynı şeyleri göreceksin; antik tarih, daha sonraki çağların tarihi, yakın zamanın tarihi onlarla doludur; şimdi de kentlerimizi, evlerimizi onlar dolduruyor. Yeni olan hiçbir şey yok: Her şey kendini yineliyor ve hemen geçip gidiyor.”¹

1. Marcus Aurelius, *Düşünceler*, Çev. Şadan Karadeniz, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları (2009)

DÜNYA FANI DEĞİLDİR

Doğru bir kitabı doğru anlamayınca, doğrular da yanlışla hizmet eder. Ayetler ve hadisler doğru anlaşılmayınca, yanlış anlayan bir toplumdan doğru şeyler zaten beklenemezdi.

*“Dünya Müslüman’ın zindanıdır,
kâfirin de cennetidir.”*

– Müslim, *Zühd*, 1; Tirmizi, *Zühd*, 16)

Müslümanların asırlardan beri hayata bakışını belirleyen bu hadis yanlış anlaşıldığından dolayı, maalesef Müslümanların dünyası cehenneme dönmüştür. Hadiste anlatılmak istenen düşünce, dünyanın cennete göre durumudur. Dünya aslında cennete göre cehennem gibidir. Cennetin ışığı nur olarak belirtildiği için cennete göre karanlık ve cennetin sınırları sonsuz olduğundan, dünya ne kadar geniş olursa olsun cennete göre zindan gibidir.

Dindar bilinç, insanın sonsuz zaafı ve doyumsuz arzularını kontrol etmesi ve dikkatli olması için Hz. Peygamber'in (s.a.v.) ikazlarını yanlış anlayarak ve yanlış yorumlayarak,

“Dünya Müslümanların cehennemi, zindanı” diye diye maalesef asırlardır dünyayı kendilerine zindan, yaşadıkları coğrafyayı da cehennem haline getirmişlerdir. Trajikomik olan ise, dünyanın cehennem olduğunu düşünen dindar bilinç, kâfir deyip küçümsediği toplumların cennetine kaçarak, bu fani dünyada cenneti yaşamaya çalışıyor.

Hız Peygamber’in (s.a.v.) dünya sevgisi olarak, ölmeyecekmiş gibi haram helal demeden, hak hukuk gözetmeden menfaati uğruna bütün değerlerinden taviz veren müminleri uyarmak için söylediği bu hadis de yanlış yorumlanmıştır. Dünyanın bütün nimetlerini doya doya yaşayan din sınıfının fakir Müslümanlara sürekli bu tür hadisleri okumasının nedeni, yanlış yorum ve kendi çıkarlarının zarar görmemesinden dolayıdır.

Hız Peygamber (s.a.v.): “Yakında milletler, yemek yiyenlerin başkalarını sofralarına davet ettikleri gibi, size karşı birbirlerini davet edecekler..” diye buyurunca, orada bulunan bir sahabe: “Bu o gün bizim azlığımızdan dolayı mı olacak?” dedi.

Hız Peygamber (s.a.v.): “Hayır, aksine siz o gün kalabalık, fakat selin önündeki çerçöp gibi zayıf olacaksınız. Allah düşmanlarınızın gönlünden sizden korkma hissini soyup alacak, sizin gönlünüze de vehn atacak..” buyurdu.

Yine orada bulunan başka bir sahabe: “Vehn nedir ya Resulullah?” diye sorunca Hız Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu:

“Vehn, dünyayı (fazlaca) sevmek ve ölümü kötü görmektir.”²

Dünya sevgisi insanın doğasında vardır. Bunu inkâr etmek, insanı inkâr etmektir. Çünkü anne, baba, aile, eş, çocuk, din, peygamber ve Allah sevgisi de bu dünyada insana verilen ve gerçekleşen duygulardır. Allah, sevme duygusunu

2. Ebu Davud, *Melahim*, 5

kendi Vedud, Rahman ve Rahim isimlerini idrak etmemiz için vermiştir. Sevginin tadılacağı şeyleri de dünyada yaratmıştır.

Biz annemizi babamızı sevmesek, onların bize anlattıkları dini de sevmezdik. İnsan kendini, doğayı, hayvanları sevmeli. Bir kadın, bir erkeği; bir erkek, bir kadını sevmeli. Bunları sevmeyen Allah'ı da sevmez. "Yaratılanı severiz, yaratandan ötürü" sözü her ne kadar Yunus Emre'ye ait olsa da, insanın doğası açısından bu doğru bir tespit değildir. İnsan bilmediği bir şeyi sevmez. Allah hakkında ne biliyor ki önce Allah'ı, sonra insanı sevsin? İnsan gördüğü, dokunduğu, hissettiği şeyleri sever. Sevgiyi sevdiğinde tattığı için Allah'ı sevmeyi öğrenir. Dünyayı seven, dünyayı yaratanı da sever. Dindar bilinç dünyayı dışladıkça, dünya da dindar bilinci dışlıyor. Ama bu sevgiyi değerlerle sınırlamalı, haddi aşmamalı.

Dindar bilinç slogan olarak dünyayı kötülüyor ama dünyanın konforu karşısında fani, boş, alçak dediği dünyaya âşık oluyor. Bu tutarsız hayat tarzı dindar kesimin inandırıcılığına gölge düşürüyor. Din olarak dünyanın boş, anlamsız ve geçici olduğuna inanıyor ama dünya malına taparcasına sarılıyor, uğrunda bütün değerlerinden taviz veriyor.

İslam'ın dünya hayatına bakışını yanlış yorumlayan dindar bilinç, dünyayı anlamakta her zaman zorlanmaktadır. "Dünya ahiretin tarlasıdır" diyen bir din dünyayı anlamsız kılamaz. Zira din, dünyada yaşıyor. Cennet de dünyada kazanılıyor. İslam dünya hayatını insanın doymak bilmeyen arzuları olarak belirtir. Bu arzuların dengelenmesini ve hak hukuk çerçevesinde kalmasını ister. Dünya fanidir derken, boş ve anlamsız olarak değil, bilimsel bir sondan bahseder. Çünkü Yahudiler bu dünyanın ezel ve ebet olduğunu, kıyametin bu dünyada kopacağını ve mahşerin, cennet ve cehennemin de yine bu dünyada kurulacağına inanmaktadır. Oysa İslami kaynaklar kıyametle

bu dñyanın yok olacağını, mahşerin, cennet ve cehennemın başka bir mekânda yaratılacağını belirtir.

Dñyanın fani oluşu meselesine, hayatın anlamsız oluşu açısından değil, siyasi, sosyal, iktisadi ve bilim yönünden dünya gerçekleriyle değerlerden taviz vermeden paralel yürünmesi açısından bakmalıyız.

İSRAİLOĞULLARI LANETLENMİŞ BİR TOPLUM MUDUR?

İnsanlık tarihi boyunca hakikate tercüman olan peygamberler, filozoflar ve büyük fikir insanları hitap ettikleri toplum tarafından iki türlü saldırıya maruz kalmışlardır. Bu saldırılar bazen silahla, bazen de kalemle olmuştur. Peygamberler ve düşünce insanları yaşarken toplumdan tecrit edilmiş, boykot uygulanmış, sürülmüş, hapsedilmiş, işkence edilmiş, aç bırakılmış, hakaretlere uğramış, küçümsenmiş, alay edilmiş, halkın nazarında küçük düşürülmüş, şeytanlaştırılmış, hayatlarına kastedilmiş ve bazıları bu uğurda feci şekilde canlarından olmuştur.

Peygamberlerin ve filozofların maruz kaldıkları saldırının en tehlikelisi bilerek ya da bilmeyerek sundukları mesajın içeriğine ve özüne yapılan saldırıdır. Çünkü kendilerine yapılan saldırı sadece ölümüne neden olur ama sundukları mesajın içeriğinde yapılan yanlış değişiklik ve tahrifat toplumlarda telafi edilemeyecek yaralara neden olur. İnsan ölür ama fikirleri ebediyen yaşar. Toplamlar fikirlerden beslenir. Sunulan doğru mesajın içeriği değiştirilirse o fikirler özünden uzaklaşır, toplumun manevi ve ahlaki beslenme kaynağı kirlenmiş olur.

Susuz kalan insan, suyun temiz olup olmadığına bakmaz. Çünkü insan susuz yaşayamaz. Elinde kıyas yapacağı temiz su olmayınca, eline geçen her suyu en temiz su zanneder. İnancı da öyledir. Dinin ve fikirlerin özü değiştirilince, besleyici olma niteliğini yitirir, kirli su kaynakları haline dönüşür.

Peygamber ve büyük düşünce insanlarının şahıslarına yönelik saldırılar onların takipçilerini azaltmamış bilakis artırmıştır. Ama sundukları prensip ve düşüncelerin özü değişince, inançlar menfaatleri temin eden bir araç haline gelince, takipçileri zamanla azalmış ve sorgulamaya başlamışlardır.

Dinlerin şahsi çıkarlara hizmet etme anlayışı ilk İsrailoğulları ile başlamıştı. Özellikle Hz. Süleyman döneminde siyasi ve ekonomik güç olarak zirveyi yakalayan İsrailoğulları, Hz. Süleyman'ın ölümünden sonra ikiye ayrılma sürecine girmiş ve sadece Kudüs'te Beytülmakdis (Mescid-i Aksa) merkez olmak üzere Filistin'de hüküm süren küçük bir devlet haline gelmişti. Beytülmakdis Yahudiler için hayati öneme sahip bir mabetti. Zamanla ibadetin yerini ticaret almaya başladı ve Yahudi din görevlileri halkın samimi dini inançlarını ticari kazanca dönüştürmeye başladı.

Beytülmakdis'in etrafı pazar haline dönüştürülmüş, Yahudi din adamları pazardan oldukça iyi paylar almaktaydılar. Hz. Musa'nın tebliğ ettiği din, Yahudi ruhban sınıfı tarafından menfaatleri sağlayan bir araç haline gelmişti. Roma'nın Filistin'e hâkim olmasıyla birlikte Yahudilik, Roma politikasına hizmet eden kurum haline geldi. Bu sayede Romalı yöneticiler de Yahudi din adamlarını ihmal etmiyorlardı.

Hz. İsa'ya ve havarilerinin, Yahudi asıllı olmalarına rağmen, Romalılar tarafından "eşkiya" ilan edilmelerinin nedeni Yahudi din adamlarıydı. Çünkü Hz. İsa, Beytülmakdis'in etrafında kurulan pazarı dağıtmış, tezgâhları devirmiş, Beytülmakdis'e leke sürüldüğünü ve Yahudi din adamlarının halkı aldattığını haykırmıştı. Bu durum din adamlarının ve halkı din adamları ile idare eden Roma'nın işine gelmedi. Hakikati haykıranlar ilk taşı yalanlarla tatmin olan, aldatılan cahillerden yer. Hz. İsa ve havarileri de aynı kaderi yaşadı. Her türlü sıkıntılarında yardımcı oldukları, hem kör olan gözlerini hem de gözül gözlerini

açmak istedikleri Yahudi halk tarafından dışlandı, taşlandı ve işkencelere maruz kaldılar. Hıristiyanlık inancına göre ise çarmıhta idam edildiler.

Hıristiyanlık da dünyevi amaçlara araç edilmekten kurtulamadı. Hz. İsa ve havarileri yeni dini tebliğ edişinden itibaren her türlü baskı ve işkenceye rağmen ilk üç asrında bütün Roma'yı kuşatmaya başlamıştı.

Roma MS 350 yılından sonra Hıristiyanlığı devlet himayesine alınca politize olmuş, yayılma hızı ve besleyici etkisini kaybetmiş, Hıristiyanlık artık insanı ihya edici bir din değil, bir gücün temsilcisi haline gelmişti. Dinler gücün yanında yer alırsa, takipçileri samimi kalple değil, gücün yanında yer alma düşüncesiyle o dine mensup olurlar. Güç için dini tercih edenler, sonraki nesiller için kötü örnek teşkil ederler.

İslam'ın da Mekke dönemi ile Medine dönemi arasındaki fark, gücün belirleyici olmasındandı. İslam'ın doğuşundan itibaren Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) de içinde bulunduğu on üç yıllık Mekke dönemi Müslümanlar açısından zayıf, güçsüz, imkânlardan mahrum, baskı, ambargo, dışlanma, işkence ve çilelerin en yoğun dönemiydi.

Dünya menfaati adına hiçbir çıkarları söz konusu değildi, İslam'a gelenler Allah rızası için samimi kalple geliyorlardı. Ama Medine döneminde devletleşme, makam, ganimet ve imkânlar oluşmaya başlamıştı.

İslam orduları İran, Antakya ve Mısır'ı fethedince genişleyen sadece Müslüman topraklar değildi. Müslümanlar artık dünyanın saltanatı, konforu, servet ve ihtişamıyla tanışmış oldu. İslam tarihinde dinin emir ve yasaklarının menfaate göre yorumlanma dönemi fetihlerin arttığı dönemdir.

Peygamber Efendimiz'den (s.a.v.) kısa süre sonra kırılmalar yaşandı. İlk dört halifenin üçü maalesef Müslümanların eliyle

Kuran, İsrailoğullarına dikkat çekip, ondan bahsederken – hâşâ– bir milleti kendisine düşman ve rakip olarak değil, bir davranış ve ahlak kavramından bahsetmektedir. Ama asırlardan beri İslam toplumları ve özellikle günümüzde dindar zekâ Kuran'ın İsrailoğulları ile ilgili uyarı ayetlerinin muhatabı olarak Yahudileri düşünür, adeta –hâşâ– Allah sanki onlarla harp ediyormuş gibi yanlış inanca kapılırlar.

~~~~~  
*“Rivayete göre Medineli Ensar’dan bir grup, Yahudi âlimlerinden bazılarına peygamberimizin Tevrat’taki vasıflarını ve ahkâmı ilgili bazı ayetleri sormuşlardı. Yahudiler bunu gizlediler ve söylemekten çekindiler. Bu hadise üzerine ayet-i kerime nazil oldu.”<sup>3</sup>*  
~~~~~

~~~~~  
*“İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap’ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder hem de bütün lanet etme konumunda olanlar lanet eder.”*  
~~~~~

– Bakara, 159

3. Taberi, Cami’u’l-Beyan, II, 72-73

“Ancak tövbe edip durumlarını
düzeltenler ve gerçeği açıkça
ortaya koyanlar (lanetlenmekten)
kurtulmuşlardır. Çünkü ben onların
tövbelerini kabul ederim. Zira ben
tövbeleri çok kabul edenim, çok
merhamet edenim.”

– Bakara, 160

“Fakat ayetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir
olarak ölmüşlere gelince, işte Allah'ın,
meleklerin ve bütün insanların laneti
onların üstünedir.”

– Bakara, 161

Hemen hemen bütün tefsirlerde bu ayetlerin yorumuna bakacak olursak muhatap olarak Yahudi ve Hristiyan din adamlarının olduğu yazılıdır.

Ayette lanet olunmasına sebep olarak doğru bir şeyin gizlenmesi veya yanlış olarak aktarılması gibi ahlakdışı bir davranışa dikkat çekiyor. Burada Yahudi ve Hristiyan din adamlarının çok iyi bildikleri bir konuyu bilerek saklayıp, doğru söylemeleri gerekirken menfaatlerine ters geldiği için yalan söyledikleri anlatılıyor. Yalan kişisel bir eylemdir. Toplum yalan söylemez. Bu ahlaki sorun, din veya millet ile ilgili değil, insanın ahlak